

Kärlek på hjul

Allt går på hjul i Begoñas och Javiers äktenskap eftersom han för 20 år sedan råkade ut för en olycka som gjorde att han blev rullstolsbunden. Detta har dock inte hindrat dem från att vara ett lyckligt par och från att göra många saker i andras tjänst.

2022-12-15

År 2001. Javier var 26 år gammal och arbetade som försäljare inom bild och ljud. Hit och dit, vägen upp och vägen ner. En av dessa dagar regnade det kraftigt i Valencia och

hans bil sladdade in i det motsatta körfältet, där en lastbil passerade, och han sveptes bort. Han lämnades vid dödens dörr och – efter veckor av lidande och ovisshet – blev han slutligen tetraplegiker.

Vid den tidpunkten hade han varit tillsammans med Begoña, som jobbade på en resebyrå, i nio månader. Hon är medarbetare i Opus Dei och bad till den helige Josemaría och Eduardo Ortiz de Landázuri – en Opus Dei-läkare vilkens saligförklarings process är på gång – att Javier skulle klara sig: "Han var så illa därän att för mig är ett mirakel att han överlevde".

Två år senare gifte de sig, mot all utomstående åsikt. "Men jag ska bli din fru. Varken din vårdare eller din sjuksköterska", varnade Begoña honom. Och så har det varit. Det finns många tillfällen då hon har varit tvungen (och fortfarande är

tvungen) att ta hand om Javier, men alltid med en hustrus kärlek.

"På vårt bröllop, när det kom till frågan: 'Är ni redo att älska varandra i nöd och lust', sa vi: 'Det har vi redan gjort!' berättar de skämtsamt. Deras omständigheter har ett starkt inflytande på vilket slags liv de lever, men för dem är detta inget problem, de räknar helt enkelt med det och låter sig inte ryckas med av sina förväntningar, vilket påven Franciskus rekommenderar i sitt senaste apostoliska brev "Patris corde" ("Med en faders hjärta").

Till exempel minns Begoña rörd att på bröllopsdagen, under dansen, "jag satte mig på Javiers stol och vi dansade så där, båda två på stolen. Det var oförlömligt. Många vänner berättar för oss att de aldrig har varit på en så vacker bröllopsdans".

Idag, arton år senare, är Begoña och Javier föräldrar till en tonåring. "När

hon var liten brukade jag sätta henne i mina knän och köra henne till och från skolan i rullstolen", säger Javier. Nu åker hon skridskor vid hans sida när de delar hastighet och förtroenden. "Hon har mer förtroende för sin far än för mig", erkänner Begoña.

Hon är en karaktärsfull kvinna, men Javier ligger inte långt efter. Varje dag tränar han med sin rullstol på Valencias gator för att återfå motorisk styrka i sina armar, vilket är anledningen till att han föredrar att använda den manuella rullstolen framför den elektriska. Han går långa promenader och utflykter tillsammans med andra tetraplegiker.

Javier är volontär i Röda korset och styrelseledamot i Asociación de lesionados medulares (förening för ryggskadade) (ASPAYM Comunidad Valenciana). Han håller

föreläsningar för människor som lider av någon form av patologi som liknar hans egen och han deltar också, tillsammans med Begoña, i kurser i familjeorientering och delar med sig av sitt vittnesmål: "Äkta par behöver utbildning eftersom många förväxlar kärlek med något mycket fattigare. Ingen lär oss att svårigheter kan mötas och övervinnas framgångsrikt. Och vi måste börja med att prata, berätta saker för varandra, lyssna på varandra...".

I den här intervjun berättar de om sin historia och om hemligheten med att bibehålla sin kärlek över tid, trots lidande och svårigheter: "Det kommer alltid att finnas smärta, men lidandet beror på hur man tar det".

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
article/karlek-pa-hjul/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/karlek-pa-hjul/) (2025-08-05)